

РЕШЕНИЕ

№ 41041

гр. София, 22.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 22.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **12754** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 206б, ал. 4 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на „Латекоер България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки - № РПНОМ-5800-6/32-118695 от 17.04.2026 г. на директора на ТД Митница С., потвърдено с решение № Р-443/32-158982 от 26.5.2026 г. на директора на Агенция „Митници“.

Жалбоподателят твърди, че решението, с което е наложен заповед върху негови вземания, е неправилно и незаконосъобразно.

В процесния случай твърди, че не са изложени фактически основания относно необходимостта от налагане на обезпечителни мерки. При налагане на обезпечението не е спазен принципът на съразмерност – не е съобразено налагането на заповед върху всички сметки доколко ще затрудни дейността на жалбоподателя.

Нарушен е чл. 229, ал. 7 ЗМ, изискващ налагането на обезпечителните мерки да е с оглед бъдещо вземане. Не е съобразено това, че дружеството е част от международна група, оперираща в регулиран сектор и не би могло да е налице затруднение за събиране на вземането. Не е съобразено, че дружеството е изряден платец. Всички вземания са заплатени. ПНОМ е изпратено за изпълнение преди да е уведомено дружеството. Засегната е международната репутация на дружеството.

Ответникът – директора на Агенция „Митници“ не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Обжалваните актове са издадени от компетентните за това органи по чл. 206б, ал. 1 и 2 ЗМ.

Спазена е предписаната в закона форма.

При извършване на служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административно - производствените правила.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за това, че оспорените актове са немотивирани. Видно от тези актове, са изложени подробни съображения относно размера на бъдещото вземане, както са изложени и факти и правни изводи относно това защо е прието, че събирането на това вземане би се затруднило.

По съдопроизводствения ред. На основание чл. 206 б, ал. 6 ДОПК съдът се произнася с решение. Същевременно, предмет на разглеждане е жалба срещу решение на директора на Агенция „Митници“, с която се е произнесъл като по-горестоящ орган по жалба срещу постановление, с което е наложена предварителна обезпечителна мярка. В ЗМ и ДОПК не е предвиден ред, по който следва да се разглеждат посочените жалби.

Доколкото обаче се оспорва акт, с който са наложени обезпечителни мерки, следва да се цитира чл. 396, ал. 1 ГПК, предвиждаща, че определението на съда по обезпечение на иска може да се обжалва с частна жалба.

Следователно, производството по оспорване на наложена обезпечителна мярка е частно производство. С него не се оспорва акт, с който се разрешава спор по същество. Този му характер на производството не се променя от това, че чл. 206б, ал. 6 ЗМ предвижда, че съдът следва да се произнесе с решение. С решение съдът може да се произнесе и в закрито заседание, когато не се решава спор по същество /така напр. в производството по оспорване действията на съдия-изпълнител по чл. 437, ал. 4 ГПК/.

С оглед характера на спора /оспорва се допусната обезпечителна мярка/, в чл. 278, ал. 1 ГПК е предвидено, че частните жалби се разглеждат в закрито заседание. В този смисъл е и чл. 160, ал.2 АПК (Изм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г.): Частните жалби се разглеждат в закрито заседание, освен ако съдът намери за необходимо да ги разгледа в открито съдебно заседание

Ето защо и макар, че е посочено, че съдът се произнася с решение, настоящият състав намира, че следва да се произнесе в закрито заседание по процесния спор – по оспорване на наложени обезпечителни мерки.

По основателността на жалбата. Съдът намира, че е основателна.

Установява се, че с Постановление за налагане на обезпечителни мерки № РПНОМ-5800-6/32-118695/17.04.2026 г. директорът на ТД Митница С. е наложил запор върху всички видове банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление, на „ЛАТЕКОЕР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], до размера на сумата от 33 178,74 евро за обезпечаване на имуществена санкция, наложена на дружеството С НП № BG2025/5800-759/НП от 05.03.2026 г. на директора на ТД Митница С..

Срещу „ЛАТЕКОЕР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е образувано административно-наказателно производство по описа на ТД Митница С. за 2025 г. със съставянето на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG17032025/2000/М-30 от 17.03.2025 г. за нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ - митническа измама, изразяваща се в пълното избягване заплащането на мита и частично заплащане на данък върху добавената стойност (ДДС) в общ размер на 64 891,97 лв., от които 54 076,63 лв. - вносно мито и 10 815, 34 лв. - ДДС, които суми, съгласно принципа за автоматично превалутиране на суми от левове в евро, установен в чл. 11, ал. 2 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, съответстват на общо 33 178,74 евро, от които 27 648,94 евро - вносно мито и 5 529, 79 евро - ДДС.

Директорът на ТД Митница С. е издал Наказателно постановление (НП) № BG 2025/5800-759, е което на основание чл. 234, ал. 2 от ЗМ, съгласно КОЯТО за осъществен състав на митническа

измама по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, се предвижда налагане на имуществена санкция от 100 до 200 на сто от размера на избегнатите публични държавни вземания, на „ЛАТЕКОЕР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в общ размер на 33 178,74 евро, която сума представлява 100 на сто от размера на избегнатите публични държавни вземания, дължими за стоките, предмет на извършеното митническо нарушение.

Именно цитираното НП е послужило като основание за издаване на оспорените в това производство актове.

Същевременно се установява, че това НП е оспорено пред РС– Пловдив, като с решение № 89/27.1.2026 г. на РС Пловдив, постановено по НАХД № 7184/2025 г., НП е отменено като е прието, че е налице несъставомерност. С решение № 5660/15.5.2026 г., постановено по адм.д. № 733/2026 г. на Административен съд Пловдив решението на РС е оставено в сила.

Предвид така изложеното настоящият състав намира, че оспореното постановление следва да бъде отменено.

Съгласно чл. 206а от Закона за митниците, когато плащането на митата и другите държавни вземания, събирани от митническите органи, не е обезпечено по реда на глава двадесет и четвърта, митническите органи могат да налагат следните обезпечителни мерки: запор на движими вещи и вземания на длъжника, включително по сметки в банки, запор върху стоки в оборот, възбрана върху недвижими имоти.

На основание чл. 142, ал. 2 АПК съдът следва да съобрази решенията по цитираните по-горе актове на съдилищата. Предвид обсъдените по-горе доказателства следва да се приложи чл. 206б от ЗМ, в частта, в която се предвижда, че съдът отменя обезпечителната мярка, ако не съществува изпълнително основание. Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е отменено като незаконосъобразно, с влязъл в сила акт на съда.

По тези съображения съдът приема, че оспореното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а наложените обезпечителни мерки следва да се отменят, на основание чл. 206б от ЗМ.

По изложените съображения и на основание чл. 206б, ал. 5 от ЗМ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки - № РПНОМ-5800-6/32-118695 от 17.04.2026 г. на директора на ТД Митница С., както и решение № Р-443/32-158982 от 26.5.2026 г. на директора на Агенция „Митници“, с което е потвърдено.

Решението не подлежи на обжалване.